

חגיגה ב

הדרגה:	דוגמאות	מטמא:
אבי אבות הטומאה	גוף שך המת	אדם וכלים
אב הטומאה	אדם שהוא טמא מת, נדה, יולדת, זב, זבה, נבלה, שרץ מחי שרצים,	אדם וכלים, אוכלים ומשקים
ראשון לטומאה	אדם או כלים שנטמאו על ידי אב הטומאה מדרבנן גם: כתבי קודש, משקים שנגעו בראשון או בשני לטומאה	אוכלים ומשקים
שני לטומאה	אוכלים ומשקים שנטמאו על ידי ראשון לטומאה מדרבנן גם ידיים שנגעו בראשון	אוכלים ומשקים רק לתרומה וקדשים
שלישי לטומאה	אוכלים ומשקים (תרומה או קדשים) שנטמאו על ידי שני לטומאה	אוכלים ומשקים רק לקדשים
רביעי לטומאה	אוכלים ומשקים (קדשים) שנטמאו על ידי שלישי לטומאה	-----

דין: אמר רב מרי: שמע מינה, חולין שנעשו על טהרת הקודש כקודש דמו. מקור לדבריו: ממאי – מדלא קתני בהו מעלה.

דחיית המקור: ודלמא האי דלא קתני בהו מעלה, דאי דמו לתרומה - הא תני תרומה, ואי דמו לחולין - הא תני לחולין, דתניא **חולין שנעשו על טהרת הקודש הרי הן כחולין, רבי אלעזר ברבי צדוק אומר: הרי הן כתרומה**

ניסיון 2 למצוא מקור לדבריו אלא מסיפא: **...יוחנן בן גודגדא היה אוכל על טהרת הקודש כל ימיו, והיתה מטפחתו מדרס לחטאת**, לחטאת - אין, לקודש - לא, אלמא קסבר: חולין שנעשו על טהרת קודש - כקודש דמו.

3 דינים בהיסח הדעת:

- אמר רבי יונתן בן אלעזר: נפלה מעפרתו הימנו, אמר לחבירו תנה לי, ונתנה לו - טמאה.
- אמר רבי יונתן בן עמרם: נתחלפו לו כלים של שבת בכלים של חול ולבשן - נטמאו.
- אמר רבי אלעזר בר צדוק: מעשה בשתי נשים חברות שנתחלפו להן כליהן בבית המרחץ, ובא מעשה לפני רבי עקיבא וטימאן.

קושי 1 על דינים אלו: מתקיף לה רבי אושעיא: אלא מעתה, הושיט ידו לסל ליטול פת חיטין ועלתה בידו פת שעורים - הכי נמי דנטמאת? וכי תימא הכי נמי - והתניא: **המשמר את החבית בחזקת של יין ונמצאת של שמן - טהורה מלטמא!**

שאלה נגד הקושי: ולטעמך, אימא סיפא: **ואסורה מלאכול**, אמאי?
תשובה לשאלה: אמר רבי ירמיה: באומר שמרתיה מדבר המטמאה ולא מדבר הפוסלה.
קושי על התשובה: ומי איכא נטירותא לפלגא?

תירוץ: אין, והתניא: **הושיט ידו בסל, והסל על כתיפו, והמגריפה בתוך הסל, והיה בלבו על הסל ולא היה בלבו על המגריפה - הסל טהור והמגריפה טמאה**. הסל טהור?
טמא המגריפה לסל! אין כלי מטמא כלי. וליטמא מה שבסל! אמר רבינא, באומר: שמרתיו מדבר שמטמאו, ולא מדבר הפוסלו.
חזרה לקושי: מכל מקום קשיא.

קושי 2 על דינים אלו : ועוד, מותיב רבה בר אבוח: **מעשה באשה אחת שבאת לפני רבי ישמעאל, ואמרה לו: רבי! בגד זה ארגתיו בטהרה, ולא היה בלבי לשומרו בטהרה. ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה, אמרה לו: רבי, נדה משכה עמי בחבל. אמר רבי ישמעאל: כמה גדולים דברי חכמים שהיו אומרים: בלבו לשומרו - טהור, אין בלבו לשומרו - טמא. שוב מעשה באשה אחת שבאת לפני רבי ישמעאל, אמרה לו: רבי, מפה זו ארגתיה בטהרה ולא היה בלבי לשומרה. ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה, אמרה לו: רבי, נימא נפסקה לי וקשרתיה בפה. אמר רבי ישמעאל: כמה גדולים דברי חכמים, שהיו אומרים: בלבו לשומרו - טהור, אין בלבו לשומרו - טמא.**

תירוץ לדין 3: בשלמא לרבי אלעזר בר צדוק - כל אחת ואחת אומרת חברתי אשת עם הארץ, ומסחה דעתה מינה.
תירוץ לדין 2: לרבי יונתן בן עמרם נמי, כיון דכלים דשבת עביד להו שימור טפי - מסח דעתיה מיניה.

קושי לדין 1: אלא לרבי יונתן בן אלעזר - נעביד להו שימור בידיה דחבריה!
תירוץ לדין 1: אמר רבי יוחנן: חזקה, אין אדם משמר מה שביד חברו.
קושי על התירוץ: ולא? והתניא: **הרי שהיו חמרי ופועלי טעונין טהרות, אף על פי שהפליג מהן יותר ממיל - טהרותיו טהורות. ואם אמר להם: לכו ואני אבוא אחריכם - כיון שנתעלמו עיני מהן טהרותיו טמאות.** מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?
תירוץ: אמר רבי יצחק נפחא: רישא במטהר חמריו ופועלי לכו.
קושי: אי הכי, סיפא נמי!
תירוץ: אין עם הארץ מקפיד על מגע חבירו.
קושי: אי הכי רישא נמי!
תירוץ: בבא להם דרך עקלתון.
קושי: אי הכי סיפא נמי!
תירוץ: כיון דאמר להו לכו ואני אבוא אחריכם - מיסמך סמכא דעתייהו.

חומר בקדש מבתרומה:

קודש	תרומה
לא מטבילין כלים בתוך כלים לתרומה	מטבילין כלים בתוך כלים לתרומה
אחוריים ותוך ובית הצביטה כל הכלי נטמא	אחוריים ותוך ובית הצביטה (לא מטמאים חלקים אחרים)
הנושא את המדרס לא נושא את הקודש	הנושא את המדרס נושא את התרומה
בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש	ובתרומה קושר ואחר כך מטביל
שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואחר כך קושר	כלים הנגמרים בטהרה לא צריכין טבילה לתרומה
כלים הנגמרים בטהרה צריכין טבילה לקדש	הכלי אינו מצרף מה שבתוכו לתרומה
הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש	והשלישי בתרומה פסול
הרביעי בקדש פסול	אם נטמאת אחת מידיו - חבירתה טהורה
מטביל שתיהן, שהיד מטמא את חבירתה בקדש אבל לא בתרומה	אוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות בתרומה
אין אוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות בקדש	האונן ומחוסר כפורים אינם צריכין טבילה לתרומה
האונן ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקדש	

